

Lieta C-232/24 [Kosmiro]ⁱ**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 27. marts

Iesniedzējtiesa:*Korkein hallinto-oikeus* (Somija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2024. gada 22. marts

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:*A Oy***Citas personas, kas iestājušās lietā:***Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö***KORKEIN HALLINTO-OIKEUS** **Pagaidu lēmums** [..]**[AUGSTĀKĀ
ADMINISTRATĪVĀ TIESA]****Priekšmets**Lūgums Eiropas Savienības Tiesai sniegt
prejudiciālu nolēmumu atbilstoši Līguma par
Eiropas Savienības darbību (LESD)
267. pantam**Prasītāja:***A Oy***Citas ieinteresētās personas***Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö*
(Nodokļu saņēmēju tiesību aizsardzības
iestāde)**Apstrīdētais lēmums***Keskusverolautakunta* (Centrālā nodokļu
pārvalde), 2022. gada 25. oktobris,
Nr. 47/2022***Korkein hallinto-oikeus* lēmums**ⁱ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Korkein hallinto-oikeus nolēma apturēt tiesvedību un saskaņā ar LESD 267. pantu vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt Padomes Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu. Prejudiciālais nolēmums *Korkein hallinto-oikeus* ir vajadzīgs, lai pieņemtu lēmumu lietā, ko tā izskata.

Strīda priekšmets un attiecīgie fakti

(1) *A Oy* (turpmāk tekstā tostarp – “sabiedrība”) lūdza *Keskusverolautakunta* pieņemt iepriekšēju lēmumu par piemērojamo PVN režīmu maksām, ko tā iekasē no saviem klientiem par faktoringu. Sabiedrība apstrīdēja *Keskusverolautakunta* iepriekšējo lēmumu *Korkein hallinto-oikeus* daļā, kurā *Keskusverolautakunta* uzskatīja, ka sabiedrības rēķinā norādītās maksas ir atlīdzība par kredīta piešķiršanu, kas ir uzskatāma par finanšu pakalpojumu, kurš ir atbrīvots no nodokļa.

Faktu, kas attiecas uz lūgumu sniegt iepriekšēju lēmumu, izklāsts

(2) Lūgumā sniegt iepriekšēju lēmumu attiecīgie fakti ir aprakstīti, kā norādīts turpmāk. *Korkein hallinto-oikeus* ir jāpieņem lēmums par strīdu, pamatojoties uz šo aprakstu.

(3) *A Oy* savas uzņēmējdarbības ietvaros sniedz finanšu pakalpojumus. Faktoringa veido lielāko daļu no sabiedrības uzņēmējdarbības. *A Oy* pieder grupas operatīvajai mātesabiedrībai *B AB*, kas Zviedrijā veic līdzīgas darbības, kurām ir jāsaņem atļauja.

(4) Sabiedrības klienti parasti darbojas nozarēs, kurās debitoru parādu apgrozījums ir zems. Faktoringa līguma ietvaros klientu uzņēmuma nodoms ir izmantot sagaidāmo kapitālu par rēķinos norādītajiem parādiem uzreiz, nevis pēc rēķinu apmaksas termiņu beigām. Turklāt faktoringa atbrīvo sabiedrības klientu uzņēmumus no pasākumiem saistībā ar rēķinu summu piedziņu un oficiālu rīkojumu izdošanu par tiem. Faktoringa priekšmets ir parādi, par kuriem nav strīda un kuri ir norādīti rēķinos un kuri izriet no sabiedrības klientu uzņēmumu uzņēmējdarbības.

Faktoringa rēķinu finansēšanas veidā

(5) *Ķīlas* veida faktoringa, t. i., rēķinu finansēšanas, gadījumā sabiedrība sniedz finansējumu savam klientam tādējādi, ka tā noteikta kopējā limita ietvaros piešķir tam kredītu, pretim saņemot klienta debitoru parādus. Maksimālā limita summa balstās uz sabiedrības veikto klienta uzņēmējdarbības risku analīzi. Sabiedrībai ir tiesības izvēlēties parādus, kurus tā akceptē kā finansējuma pamatu, t. i., par kuriem sabiedrība piešķir kredītu klientam. Ja kāds parāds tiek akceptēts kredīta piešķiršanas ietvaros, sabiedrība atbilstoši nolīgtajai aizdevuma likmei izmaksā klientam daļu no parāda summas, atskaitot maksu, kas pienākas sabiedrībai. Aizdevuma likme var vai nu segt visu parādu nominālvērtību, vai arī būt zemāka.

(6) Rēķinu finansēšanas ietvaros klienta debitoru parādi kalpo kā garantija sabiedrības piešķirtajam finansējumam. Klients joprojām ir kreditors attiecībā pret rēķinu parādniekiem, t. i., debitoriem, un debitoru maksātspējas gadījumā saistību neizpildes risks paliek klientam.

(7) Klienta debitoriem tiek nosūtīts paziņojums par to parādu cesiju sabiedrībai, kuri tai ir ieķīlāti, un šajā paziņojumā ir norādīts, ka, pienākot parāda samaksas termiņam, tiem tas ir jāsamaksā sabiedrībai. Kredīts, ko sabiedrība piešķir savam klientam, samazinās atbilstoši tam, cik lielā apmērā sabiedrība saņem debitoru maksājumus.

(8) Sabiedrības pienākums ir izdot brīdinājumus par parādiem, kas tajā ir ieķīlāti, un veikt to ārpustiesas piedziņu. Ja noteiktā termiņā, parasti 18 dienu laikā pēc termiņa beigām, sabiedrība nesaņem nekādus maksājumus par parādiem, kas ir kredīta pamatā, vai uzskata, ka parāds netiks izpildīts, tā var atvilkt parādu no kredīta piešķiršanas ietvaros akceptēto parādu summas. Saskaņā ar finansēšanas līgumu klientam ir attiecīgi jānodrošina sabiedrībai maksājums, kas atbilst atvilktā parāda galīgajai summai.

Faktorings parādu pārdošanas veidā

(9) Īstenojot faktoringu parādu pārdošanas veidā, sabiedrība apņemas nopirkt no klienta tā rēķinos norādītos debitoru parādus. Sabiedrība un klients vienojas par kopējo limitu, t. i., maksimālo summu, kuras ietvaros sabiedrība apņemas pirkst debitoru parādus no klienta. Maksimālā limita summa balstās uz sabiedrības veiktu klienta uzņēmējdarbības risku analīzi.

(10) Līguma ietvaros klients sniedz sabiedrībai informāciju, lai identificētu debitoru parādus, kuru termiņš vēl nav iestājies un kurus viņš vēlas pārdot sabiedrībai. Sabiedrībai ir tiesības izvēlēties parādus, kuru cesiju tā principiāli akceptē. Tiklīdz līguma ietvaros tiek akceptēts kāds parāds, sabiedrība atbilstīgi starp sabiedrību un klientu noslēgtā līguma noteikumiem veic maksājumu klientam par tai cedēto parādu vai nu par pilnu parāda nominālvērtību, vai par daļu no rēķina nominālvērtības.

(11) Īstenojot faktoringu parādu pārdošanas veidā, debitora maksātspējas gadījumā gan īpašumtiesības uz parādiem, gan debitoru maksātspējas risks pāriet sabiedrībai.

Faktoringa maksas

(12) Starp sabiedrību un klientu noslēgtajā līgumā tiek noteiktas maksas, ko saņem sabiedrība. Lielākās maksas summas ziņā ir komisijas maksa par finansēšanu un maksa par pakalpojuma ieviešanu.

(13) *Komisija maksa par finansēšanu* ir sabiedrības procentos izteikta maksa par katru parādu, uz kuru attiecas līgums. Komisijas maksa tiek aprēķināta atkarībā no parādu apmaksas termiņa šādi: jo ilgāks ir finansētā parāda apmaksas termiņš,

kuru savā starpā ir saskaņojuši klients un tā debitors, jo augstāka ir komisijas maksa. Komisijas maksu ietekmē arī klienta un debitoru kredītspējas novērtējums.

(14) Īstenojot faktoringu rēķinu finansēšanas veidā, piemēram, 100 % aizdevuma likmes ietvaros kā sabiedrības komisijas maksu var saskaņot vienu procentu no katra parāda, nosakot tam samaksas termiņu trīsdesmit dienas un sabiedrībai attiecīgi piešķirot klientam kredītu 99 EUR par katru tai ņēto parādu ar nominālvērtību 100 EUR. Šādā gadījumā klients maksā sabiedrībai komisijas maksu par finansēšanu viena euro apmērā. Atlikušo summu sabiedrība saņem vai nu tieši no debitora pēc ieķīlātā parāda samaksas termiņa beigām, vai arī galu galā – no klienta.

(15) Īstenojot faktoringu parādu pārdošanas veidā, komisijas maksa par finansēšanu tiek noteikta tāpat kā faktoringam rēķinu finansēšanas veidā. Abos līgumu gadījumā sabiedrība saņem komisijas maksu avansā.

(16) *Maksa par pakalpojuma ieviešanu* ir fiksēta maksa, ko klients maksā sabiedrībai par darbībām, kas saistītas ar faktoringa procedūras ieviešanu un uzsākšanu, kas tostarp ietver pienākumus saistībā ar noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

(17) Tāpat uzņēmums rēķinā iekļauj tostarp šādas maksas:

- *Maksa par limitu* ir procentos izteikta maksa par limitu, ko uzņēmums ir piešķīris klientam un kas klientam ir pieejams. Maksas par limitu summu nosaka, pamatojoties uz maksimālo limitu. Tā ir atlīdzība sabiedrībai par to, ka tā klientam piešķir limitu.
- *Mēneša vai gada maksa* ir atlīdzība par tekošo līguma pārvaldību.
- *Maksa par rēķinu apstrādi* ir fiksēta maksa par katru rēķinā norādīto parādu. Maksas sedz izmaksas, kas sabiedrībai rodas saistībā ar parādu cesiju un pārvaldi.
- *Gada maksa par klientu portālu* ir atlīdzība par klienta rīcībā nodotajām tīmekļa vietnēm. Klienti, kas izvēlējušies šo pakalpojumu, portālā var iepazīties ar finansētajiem vai nopirktajiem rēķiniem un saņem tostarp norēķinu pārskatus.
- *Komisijas maksa par piedziņu* ir atlīdzība, kas ir saistīta ar rēķinu summu piedziņu un ko sabiedrība galvenokārt prasa no debitoriem, taču atsevišķos gadījumos – arī savam klientam.
- *Maksa par ātro maksājumu* ir atlīdzība par to, ka sabiedrība piedāvā klientiem iespēju naudu to rīcībā iegūt ātrāk nekā saskaņā ar ierasto sabiedrības maksājumu veikšanās praksi.

- *Maksa par reitingu* ir atlīdzība par reitingu sagatavošanu brīdī, kad tiek nodibinātas attiecības ar klientu. Šī maksa tiek aprēķināta, lai noskaidrotu gan klienta, gan tā rēķinu klientu, proti, parādnieku, maksājspēju.

Keskusverolautakunta 2022. gada 25. oktobra iepriekšējs lēmums par laikposmu no 2022. gada 25. oktobra līdz 2023. gada 31. decembrim

(18) *Keskusverolautakunta* tiesvedībā par faktoringu rēķinu finansēšanas veidā un faktoringu parādu pārdošanas veidā izdeva sabiedrībai iepriekšēju lēmumu ar identisku saturu. Tā norādīja, ka maksas, kuras sabiedrība iekļauj rēķinā klientam, ir apliekamas ar PVN, ciktāl tās ir atlīdzība par parādu pārvaldi un parādu piedziņas pakalpojumu. Saskaņā ar *Keskusverolautakunta* viedokli sabiedrības aprēķinātā komisijas maksa par finansēšanu, maksa par limitu, maksa par ātro maksājumu, maksa par reitingu un maksa par pakalpojuma ieviešanu daļēji ir atlīdzība par finanšu pakalpojumu, kas ir atbrīvots no PVN.

(19) Savā nolēmumā *Keskusverolautakunta* izklāstīja, ka no brīža, kad parādi tiek cedēti sabiedrībai kā klientam piešķirtā kredīta garantija vai kad sabiedrība ir nopirkusi parādus, maksājumus par rēķiniem efektīvi var veikt tikai un vienīgi sabiedrībai. Tādējādi sabiedrība pārvaldot parādus un uzraugot par tiem veiktos maksājumus. Tā varot arī pildīt uzdevumus saistībā ar parādu piedziņu. Gan faktoringu rēķinu finansēšanas veidā, gan faktoringu parādu pārdošanas veidā šajā ziņā esot ar PVN apliekams pakalpojums.

(20) Savukārt, ja sabiedrība saviem klientiem piedāvā finansējumu uz klientu attiecināta limita ietvaros, gan faktoringu rēķinu finansēšanas veidā, gan faktoringu parādu pārdošanas veidā esot ar kredīta piešķiršanu saistīts un no PVN atbrīvots finanšu pakalpojums. Komisijas maksa par finansēšanu, maksa par limitu, maksa par ātro maksājumu un maksa par reitingu esot jāuzskata par atlīdzību par šā finanšu pakalpojuma sniegšanu.

(21) Maksa par ieviešanu esot atlīdzība par tādu pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar parādu finansēšanas procedūras ieviešanu un īstenošanu. Tādējādi maksa par ieviešanu esot atlīdzība gan par tāda pakalpojuma sniegšanu, kurš ir apliekams ar PVN, gan par tāda pakalpojuma sniegšanu, kurš ir atbrīvots no PVN, tādējādi tas esot jāsadala daļā, kas ir apliekama ar PVN, un daļā, kas ir atbrīvota no šā nodokļa.

Pamatlietas priekšmets

(22) Savā apelācijas sūdzībā *A Oy* lūdz *Korkein hallinto-oikeus* atcelt *Keskusverolautakunta* nolēmumu daļā, kurā tā uzskata, ka sabiedrības par faktoringu rēķinu finansēšanas veidā un par faktoringu parādu pārdošanas veidā rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu, maksa par limitu, maksa par ātro maksājumu, maksa par reitingu un maksa par pakalpojuma ieviešanu pilnīgi vai daļēji ir atlīdzība par rēķinā iekļautu finanšu pakalpojumu, kas ir atbrīvots no PVN saskaņā ar *Arvonlisäverolaki* [PVN likuma] 41. pantu. Šajā ziņā no jauna pieņemamajā iepriekšējā lēmumā esot jākonstatē, ka komisijas maksa par

finansēšanu un citas iepriekš minētās maksas ir atlīdzība par parādu piedziņu, parādu pārvaldi vai jebkādu citu ar PVN apliekamu pakalpojumu sniegšanu.

(23) Savas argumentācijas pamatojumam sabiedrība norādīja, ka faktoringa rēķinu finansēšanas veidā galvenais mērķis ir palīdzēt klientiem pārvaldīt savus debitoru parādus, nodrošināt maksājumu veikšanu par tiem un tos piedzīt. Par šiem pasākumiem aprēķinātā komisijas maksa par finansēšanu un pārējās minētās maksas kopumā esot jāuzskata par atlīdzību par pakalpojumu, kas apliekams ar PVN. Ja par šiem pasākumiem aprēķinātās maksas noteiktā apmērā būtu uzskatāmas par atlīdzību par finanšu pakalpojumu, kas atbrīvots no PVN, tas varot attiekties vienīgi uz maksu par limitu, jo tikai tā ir procentos izteikta atlīdzība par klientam piešķirto limitu, t. i., par finansējumu, ko klients pēc vēlēšanās var saņemt.

(24) Sabiedrība uzskata, ka faktoringa parādu pārdošanas veidā nav kredīta piešķiršana, jo sabiedrība no klientiem pērk to debitoru parādus un starp sabiedrību un klientu netiek nodibinātas parādsaistības. Šā pakalpojuma ietvaros klienta rīcībā netiek nodots nekāds kapitāls. Ņemot vērā šā pakalpojuma saturu, par to aprēķinātā komisijas maksa par finansēšanu un citas iepriekš minētās maksas pilnā apmērā esot jāuzskata par atlīdzību, kas aprēķināta par tāda pakalpojuma sniegšanu, kas ir apliekams ar PVN.

(25) *Veronsaajien oikeudenvontayksikkö* lūdz noraidīt apelācijas sūdzību. Tā norāda, ka klients piešķir sabiedrībai ķīlas tiesības uz saviem debitoru parādiem, ja faktoringa tiek īstenots rēķinu finansēšanas veidā. Komisijas maksa par finansēšanu un maksa par limitu balstoties uz to, ka klientam pastāv iespēja saņemt no sabiedrības kredītu, pretim piedāvājot tā debitoru parādus. Rēķinu finansēšanas ietvaros aprēķinātā komisijas maksa par finansēšanu un pārējās izskatāmās maksas esot atlīdzība par kredīta piešķiršanu.

(26) Kā norāda *Veronsaajien oikeudenvontayksikkö*, sabiedrība, veicot faktoringu parādu pārdošanas veidā, aprēķina atlīdzību par rēķinos norādīto parādu pirkšanu. Šajā ziņā runa esot par parādu piedziņu, kas ir apliekama ar nodokli. Turpretī komisijas maksa par finansēšanu un pārējās lietā izskatāmās maksas, ņemot vērā pakalpojuma apjomu, varētu tikt uzskatītas par atlīdzību, kas ir atbrīvota no PVN. Šajā ziņā minētās maksas esot atlīdzība par kapitāla nodošanu klienta rīcībā. Par labu atbrīvojumam no PVN liecinot tas, ka visas minētās maksas ir saistītas ar naudas pārvešanu no sabiedrības klientam. Šos pakalpojumus varot uzskatīt par pakalpojumiem, kas ir nošķirti no parādu pirkuma.

Valsts tiesību akti un judikatūra

PVN likums 1501/1993

(27) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) un iepriekš piemērojamā Padomes Sestā direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā

saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (77/388/EEK) (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) Somijā ir transponētas ar 1994. gada 1. jūnijā spēkā stājušos *Arvonlisäverolaki 20.12.1993/1501* [PVN likumu 30.12.1993/1501; turpmāk tekstā – “PVN likums”], tostarp ar tajā vēlāk veiktajiem grozījumiem.¹

(28) Saskaņā ar PVN likuma 1. panta 1. punkta 1. apakšpunktu PVN maksā valstij par preču vai pakalpojumu pārdošanu, kas veikta Somijā uzņēmējdarbības ietvaros.

(29) Saskaņā ar PVN likuma 18. panta 2. punktu pakalpojuma pārdošana nozīmē pakalpojuma izpildi vai cita veida pakalpojuma nodošanu par atlīdzību.

(30) Saskaņā ar PVN likuma 41. pantu finanšu pakalpojuma pārdošana netiek aplikta ar PVN.

(31) Saskaņā ar PVN likuma 42. panta 1. punkta 2. apakšpunktu par finanšu pakalpojumu tiek uzskatīta kredītu piešķiršana un cita veida finansējuma nodrošināšana.

(32) Saskaņā ar PVN likuma 42. panta 1. punkta 3. apakšpunktu par finanšu pakalpojumu tiek uzskatīta kredīta pārvalde, ko veic persona, kura piešķir kredītu.

Korkein hallinto-oikeus judikatūra

(33) *Korkein hallinto-oikeus* nolēmuma *KHO 2013:129*² pamatā esošajā lietā kāda sabiedrība galvenokārt nodarbojās ar faktoringu. Tā no saviem klientiem pirka to rēķinos norādītos debitoru parādus un uzņēmās parādnieku saistību neizpildes risku. Kā atlīdzību par faktoringa pakalpojumiem tā saviem klientiem aprēķināja ikgadēju komisijas maksu par iespēju saņemt sabiedrības pakalpojumus, uz rēķiniem attiecinātu fiksētu maksu par pārvaldi, kā arī procentos izteiktu atlīdzību atkarībā no parādu apmēra. Ņemot vērā PVN direktīvas 2006/112/EK noteikumus par finanšu pakalpojumu pārdošanu un parādu piedziņu, kā arī Tiesas judikatūru, *Korkein hallinto-oikeus* uzskatīja, ka sabiedrības darbība ir ar PVN aplikama parādu piedziņa, uz ko neattiecas finanšu pakalpojumiem piemērojamais atbrīvojums no nodokļa PVN likuma un PVN direktīvas izpratnē. Sabiedrībai par klientam aprēķināto gada maksu, pārvaldes maksu un procentuālo atlīdzību bija jāmaksā PVN.

¹ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931501?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=arvonliS%C3%A4vero laki> [Tulkotāja piezīme: atsauce uz PVN konsolidētās versijas publikāciju somu valodā]

² <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/vuosikirjat/2013/201302530> [Tulkotāja piezīme : atsauce uz citētā nolēmuma publikāciju somu valodā]

(34) *Korkein hallinto-oikeus* nolēmuma *KHO 2022:17*³ pamatā esošajā lietā kāda sabiedrība nodarbojās ar tā saukto kvazifaktoringu, kā ietvaros tās klients cedēja tai savus pircēju un pasūtītāju parādus un tā samaksāja klientam summu, kura atbilda cedētajiem parādiem, atskaitot no tās par pakalpojumu aprēķināto atlīdzību. Pircēju un pasūtītāju parādi kalpoja sabiedrībai kā garantija par klientam samaksāto summu. Maksājumi par sabiedrībai cedētajiem rēķiniem [*sic*] tika veikti sabiedrības kontā, un sabiedrība arī uzņēmās oficiāla rīkojuma izdošanu un piedziņu parādnieka kavējuma gadījumā. Saistību neizpildes risks palika klientam, un sabiedrībai bija tiesības piedzīt parāda summu no sava klienta, ja cedētais pircēju un pasūtītāju parāds netika apmierināts – atkarībā no līguma – 14–30 dienu laikā pēc apmaksas termiņa beigām. Sabiedrība kā atlīdzību par savu pakalpojumu klientam pieprasīja atlīdzību procentuāli parādu summai, proti, komisijas maksu, kā arī attiecīgajā gadījumā uz rēķiniem attiecinātu maksu par pārvaldi.

(35) *Korkein hallinto-oikeus* nolēmumā *KHO 2022:17* izklāstīja, ka sabiedrības pakalpojuma ietvaros sabiedrības klienta rīcībā tika nodots kapitāls, kas atbilda tā pircēju un pasūtītāju parādu summai, lai gan tā paša klients apmaksu vēl nebija veicis. Šajā ziņā sabiedrības darbība pēc savas būtības esot bijusi kredīta izsniegšana PVN likuma 42. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē vai kredīta piešķiršana PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. *Korkein hallinto-oikeus* uzskatīja, ka sabiedrības sniegtais kredīta piešķiršanas pakalpojums nevar tikt uzskatīts par parādu piedziņas pakalpojuma papilddarbību un ka pret kvazifaktoringa pakalpojumu, kas ietver kredītu piešķiršanu un parādu piedziņu, PVN nolūkā nevar attiekties kā pret nedalāmu saimniecisku pakalpojumu. Šiem pakalpojumiem piemērojama nodokļu režīms esot nosakāms katram pakalpojumam atsevišķi un neatkarīgi. Tādējādi sabiedrībai neesot bijis jāmaksā PVN par klientam pieprasīto komisijas maksu, ciktāl šī komisijas maksa bija atlīdzība par kredīta piešķiršanu.

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

PVN direktīva 2006/112/EK

(36) PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka PVN uzliek pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds.

(37) Saskaņā ar PVN direktīvas 9. panta 1. punkta pirmo daļu “nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta. Saskaņā ar minētā punkta otro daļu par “saimniecisku darbību” uzskata jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo vai tām pielīdzināto profesiju darbību.

³ <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/vuosikirjat/2022/202200313h> [Tulkotāja piezīme: atsauce uz citētā nolēmuma publikāciju somu valodā]

Materiāla vai nemateriāla īpašuma izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo īpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.

(38) Atbilstoši PVN direktīvas 24. panta 1. punktam “pakalpojumu sniegšana” ir jebkurš darījums, kas nav preču piegāde.

(39) No PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ka dalībvalstis atbrīvo no nodokļa kredīta piešķiršanu un kredīta starpniecību, kā arī kredīta pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu.

(40) Saskaņā ar PVN direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunktu dalībvalstis atbrīvo no nodokļa darījumus, tostarp starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumus, pārskaitījumus, parādus, čekus un citus tirgojamus dokumentus, taču izņemot parādu piedziņu.

Tiesas judikatūra

Parādu piedziņa, tostarp īsts faktoringa, un parādu pirkšana

(41) Tiesa 2003. gada 6. marta spriedumā *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* (C-305/01, EU:C:2003:377) aplūkoja PVN režīma piemērošanu faktoringam. Šajā spriedumā runa bija par tā saukto īsto faktoringu, kura ietvaros saistību neizpildes risks saistībā ar sabiedrības iegādātajiem parādiem pāriet sabiedrībai bez regresa tiesībām pret tās klientu. Spriedumā ir ietverti arī konstatējumi par kvazifaktoringu.

(42) Saskaņā ar spriedumu Sestā direktīva 77/388/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējs, kas pērk parādus, uzņemoties parādnieka saistību neizpildes risku, un kas pretizpildījuma vietā saviem klientiem izraksta rēķinus par komisijas maksu, veic saimniecisku darbību Sestās direktīvas 2. un 4. panta izpratnē. Turklāt saimnieciskā darbība, kas būtībā izpaužas tādējādi, ka uzņēmējs pērk parādus, uzņemoties parādnieka saistību neizpildes risku, un pretizpildījuma vietā saviem klientiem izraksta rēķinus par komisijas maksu, esot “parādu piedziņa un faktoringa” Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkta izpratnē un tādējādi izslēgta no nodokļa atbrīvojuma, ko paredz minētais noteikums.

(43) No minētā sprieduma 15., 17. un 18. punkta izriet, ka sabiedrībai bija jāatlīdzina klientam nopirkto parādu nominālā summa. No maksājuma tika atvilktas faktoringa komisijas maksa 2 % apmērā no nominālvērtības un delkrēdere 1 % apmērā. Turklāt klients apņēmas maksāt sabiedrībai procentus. Delkrēderes gadījums tika uzskatīts par iestājušos, ja parādnieku uzņēmumi nebija veikuši maksājumu 150 dienas pēc attiecīgā rēķina apmaksas termiņa.

(44) Saskaņā ar minētā sprieduma 49., 50. un 52. punktu sabiedrība sniedza klientam pakalpojumu, kas būtībā izpaudās tādējādi, ka tā atbrīvoja klientu no parādu piedziņas un to nesamaksāšanas riska. Faktoringa komisijas maksa un delkrēdere esot faktiskā atlīdzība par sabiedrības veikto saimniecisko darbību,

proti, par klientam sniegtajiem pakalpojumiem. Tādas īstā faktoringa darbības kā izskatāmajā lietā ietilpstot PVN piemērošanas jomā.

(45) No minētā sprieduma 75. punkta izriet, ka izņēmumi no atkāpes normas, proti, atbrīvojuma, ir jāinterpretē plaši. Angļu un zviedru valodas versijā jēdziens “*factoring*” Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkta beigās ietvēra gan īstu faktoringu, gan kvazifaktoringu. No minētā sprieduma 77. punkta izriet, ka citu valodu versijās lietotais jēdziens “parādu piedziņa” arī ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver visas faktoringa formas. Tas tā ir tāpēc, ka faktoringa mērķis būtībā ir parādu piedziņa un to piespiedu piedziņa. Tādējādi faktoringa ir jāuzskata tikai par vienu no daudz plašākā “parādu piedziņas” jēdziena variantiem neatkarīgi no veida, kā tas tiek īstenots.

(46) Saskaņā ar Tiesas judikatūru “prasījumu piedziņas” jēdziens Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkta izpratnē attiecas uz finanšu darījumiem, kuru mērķis ir iegūt naudas parāda atmaksu (skat. Tiesas spriedumu, 2010. gada 28. oktobris, *Axa UK plc* (C-175/09, EU:C:2010:646, 31. punkts), un iepriekš minēto spriedumu, C-305/01, 78. punkts)

(47) Saskaņā ar Tiesas 2011. gada 14. jūlija spriedumu, *Financial Services* (C-93/10, EU:C:2011:700) Sestās direktīvas 2. panta 1. punkts un 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējs, kas, uzņemoties risku, pērk neatmaksātus parādus par cenu, kas ir zemāka par to nominālvērtību, nesniedz pakalpojumu par atlīdzību minētā 2. panta 1. punkta izpratnē un neveic minētās direktīvas piemērošanas jomā esošu saimniecisku darbību, ja starpība starp šo parādu nominālvērtību un to pirkuma cenu atspoguļo šo parādu faktisko ekonomisko vērtību to cesijas brīdī.

(48) Tiesa sprieduma 21. un 22. punktā atsaucās uz savu spriedumu lietā *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* un atgādināja, ka attiecīgo parādu cesijas darījumu ietvaros lietā, kurā taisīts minētais spriedums, parādu cesionārs apņēmas sniegt cedentam faktoringa pakalpojumus, par to saņemot atlīdzību, proti, faktoringa komisijas maksu un delkrēderi. Attiecībā uz faktiem lietā *GFKL Financial Services* tiek norādīts, ka pretēji strīda faktiem, kas bijuši sprieduma lietā *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* pamatā, parādu cesionārs nesaņēma nekādu pretizpildījumu no cedenta, tāpēc tas neveica saimniecisku darbību Sestās direktīvas 4. panta izpratnē un nesniedza pakalpojumu šīs direktīvas 2. panta 1. punkta izpratnē.

Kredītu piešķiršana

(49) Saskaņā ar Tiesas judikatūru atbilstoši PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunktam no nodokļa atbrīvotie darījumi ir definēti atbilstoši sniegto pakalpojumu raksturam, nevis atkarībā no pakalpojumu sniedzēja vai to saņēmēja, tāpēc šo atbrīvojumu no nodokļa piemērošana nav atkarīga no tās juridiskās personas statusa, kas sniedz pakalpojumus (skat. Tiesas spriedumu, 2020. gada 17. decembris, *FRANCK d. d., Zagreb* (C-801/19, EU:C:2020:1049, 34. punkts)).

(50) Saskaņā ar sprieduma *FRANCK* (C-801/19) 35. punktu it īpaši minētajā tiesību normā ietvertais jēdziens “kredīta piešķiršana un kredīta starpniecība” ir jāinterpretē plaši, tādējādi tā tvērumu nevar attiecināt tikai uz banku un finanšu iestāžu piešķirtajiem aizdevumiem un kredītiem. Atbalstu šādi interpretācijai sniedz arī PVN direktīvas izveidotās kopējās sistēmas mērķis, proti, nodrošināt nodokļu maksātājiem vienlīdzīgu attieksmi.

(51) Minētā sprieduma 36. punktā tiek izklāstīts – no Tiesas judikatūras izriet, ka kredītu piešķiršana PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē tostarp ietver kapitāla nodošanu pret atlīdzību. Saskaņā ar minētā sprieduma 37. punktu, lai arī šāda atlīdzība it īpaši tiek nodrošināta, saņemot procentu maksājumu, nevar izslēgt arī cita veida atlīdzību.

(52) Tiesa 2022. gada 6. oktobra sprieduma *O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O* (C-250/21, EU:C:2022:757) 38. punktā attiecībā uz pakārtotu līdzdalībnieku saskaņā ar minētajā tiesvedībā izskatāmo līgumu ir izklāstījusi – apstākļi, ka pakārtots līdzdalībnieks ir pakļauts iespējamam zaudējumam un tādējādi uzņemas kredīta risku, ir raksturīgs jebkuram kredīta piešķiršanas darījumam, neatkarīgi no tā, vai šis risks izriet no tā, ka parādnieki nav samaksājuši parādus, kuru ieņēmumi tiem tiek nodoti, vai no tā tiešā līgumpartnera maksātnespējas.

Salikti pakalpojumi un pakalpojumu nedalāmība vai pakalpojumu patstāvība

(53) Vairākos spriedumos Tiesa ir aplūkojusi jautājumu par to, vai atsevišķi darījumā ietvertie elementi vai darbības PVN direktīvas piemērošanas ietvaros ir uzskatāmi par vienu vai vairākiem pakalpojumiem un kā tas ietekmē, piemēram, pārdošanas aplikšanu ar nodokli. Skat., piemēram, Tiesas 2012. gada 19. jūlija spriedumu *Deutsche Bank* (C-44/11, EU:C:2012:484); 2020. gada 2. jūlija spriedumu *Blackrock Investment Management (UK)* (C-231/19, EU:C:2020:513) un 1999. gada 25. februāra spriedumu *Card Protection Plan Ltd (CPP)* (C-349/96, EU:C:1999:93).

Nepieciešamība iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

(54) *Korkein hallinto-oikeus* pieņem, ka faktoringa rēķinu finansēšanas veidā ir uzskatāms par tādu pakalpojumu par atlīdzību, uz kuru attiecas PVN direktīvas piemērošanas joma. Tomēr *Korkein hallinto-oikeus* uzskata, ka zināmā mērā nav skaidrs, kā interpretēt PVN direktīvas noteikumus par atbrīvojumu no PVN saistībā ar atšķirīgajām maksām, kas tiek iekļautas rēķinā par šādu pakalpojumu.

(55) *Korkein hallinto-oikeus* uzskata, ka it īpaši ir nepieciešams interpretēt PVN režīma noteikšanu šajā lietā izskatāmajam faktoringam parādu pārdošanas veidā, ņemot vērā dažādos PVN direktīvas noteikumus un Tiesas judikatūru par to interpretāciju. Interpretācijas nepieciešamība it īpaši attiecas uz jautājumu, vai ir jāpieņem, ka faktors, kas no sava klienta iegādājas debitoru parādus, vienlaikus klientam pārdod pakalpojumus, uz kuriem daļēji attiecas direktīvas piemērošanas joma.

(56) Spriedums lietā C-305/01 *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* un interpretācija, ko *Korkein hallinto-oikeus* jau ir pārņēmusi nolēmumā KHO 2013:129, ļauj pieņemt, ka maksas, ko sabiedrība ir iekļāvusi rēķinā par faktoringu parādu pārdošanas veidā, attiecas uz parādu piedziņu un tādējādi ir apliekamas ar PVN. Tomēr šī interpretācija ir problemātiska vairākos aspektos.

(57) Saskaņā ar spriedumu lietā C-93/10 *GFKL Financial Services*, uz savu risku pērkot neatmaksātu parādus par cenu, kas ir zemāka par to nominālvērtību, nesniedz PVN direktīvas piemērošanas jomā esošu pakalpojumu par atlīdzību minētās direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta un tās 9. panta izpratnē. Kaut arī šajā lietā izskatāmais faktoringa parādu pārdošanas veidā neattiecas uz neatmaksātiem parādiem, bet gan parādiem ar atmaksas termiņu nākotnē, *Korkein hallinto-oikeus* paliek neskaidrs, vai šis apstāklis ļauj izskaidrot atšķirīgos iznākumus lietās C-305/01 un C-93/10. Tas pats attiecas uz formālo jautājumu par to, vai puses atsevišķi vienojas par noteiktu atlīdzību vai arī tā tiek tieši ņemta vērā parādu pirkuma cenā.

(58) Izskatāmajā lietā sabiedrības rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu ir jo lielāka, jo ilgāks ir saskaņotais apmaksas termiņš attiecīgi finansējamajam rēķinā norādītajam debitora parādam. Var uzskatīt, ka abi faktoringa veidi ir procentu postenis, un – tāpat kā *Keskusverolautakunta* – secināt, ka komisijas maksa par finansēšanu abu faktoringa veidu gadījumā ir atlīdzība par finanšu pakalpojumu. Alternatīvi būtu arī iespējams attiecībā uz faktoringu parādu pārdošanas veidā pieņemt, ka, no PVN tiesiskā regulējuma viedokļa raugoties, komisijas maksa par finansēšanu nemaz nav maksa, ko sabiedrība iekļauj rēķinā klientam, bet gan korekcijas postenis, ar kuru parāda pirkuma cena tiek pielāgota tā tagadējai vērtībai bez procentiem, proti, tā faktiskajai ekonomiskajai vērtībai.

(59) *Korkein hallinto-oikeus* norāda, ka lietā C-305/01, *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring*, faktoringa sabiedrība savam klientam bija aprēķinājusi procentus pat vēl pēc tam, kad tā tam rēķinā jau bija iekļāvusi fiksētas maksas. Tātad starp faktoringa sabiedrību un klientu arī pēc tam vēl pastāvēja savstarpējas juridiskas attiecības. Izskatāmajā lietā, proti, īstenojot faktoringu parādu pārdošanas veidā, īpašumtiesības uz parādu kopā ar saistību neizpildes risku tieši pāriet no klienta uz sabiedrību, kura pēc tam klientam vairs neizdod rēķinus par procentiem vai atlīdzībām. Tātad pēc tam sabiedrības piespiedu piedziņas pasākumi attiecas uz tai piederošu debitora parādu.

(60) *Korkein hallinto-oikeus* arī norāda, ka nevienā no pašlaik spēkā esošās PVN direktīvas 2006/112/EK valodu versijām līdzās parādu piedziņai vairs nav nepārprotami minēts faktoringa.

(61) *Korkein hallinto-oikeus* uzskata, ka lietās C-305/01 *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* un C-175/09 *Axa UK* attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa saistībā ar finanšu pakalpojumiem runa bija par Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta un it īpaši tā 3. apakšpunkta interpretāciju. Šis

[noteikums] atbilst pašreizējās PVN direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunktam. Turpretī spriedumos netika pārbaudīts PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunktam atbilstošs noteikums par atbrīvojumu no nodokļa kredītu piešķiršanas gadījumā.

62. *Korkein hallinto-oikeus* uzskatā ir nepieciešama interpretācija par to, vai it īpaši tādas faktoringa daļas gadījumā, par kuru sabiedrība saņem atlīdzību ar procentu raksturu, runa arī ir par parādu piedziņu, kas ir uzskatāma par pakalpojumu, kurš ir jāapliek ar PVN. Lietā C-305/01 *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring* nebija jālemj par tādu procentu aplikšanu ar PVN, kuri tika maksāti, pamatojoties uz parādu attiecīgās dienas statusu.

(63) Saskaņā ar izskatāmajā lietā iegūto informāciju, neraugoties uz *Korkein hallinto-oikeus* nolēmumu *KHO 2013:129*, Somijas nodokļu praksē faktoringa daļēji tiek uzskatīts par parādu piedziņu, kas ir apliekama ar PVN, un daļēji – par kredītu piešķiršanu vai cita finansējuma nodrošināšanu, kura ir atbrīvota no nodokļa. *Keskusverolautakunta* iepriekšējais lēmums acīmredzami atbilst Somijā pastāvošajai nodokļu praksei.

(64) *Korkein hallinto-oikeus* savā nolēmumā *KHO 2022:17* attiecībā uz kvazifaktoringu izklāstīja – no Tiesas judikatūras nevar secināt, ka kredīta piešķiršana faktoringa ietvaros ir daļa no pakalpojuma, kas ir apliekams ar PVN, un ka pakalpojums, kurš tiek pārdots ar faktoringa nosaukumu, visos gadījumos ir apliekams ar PVN. Tas, vai runa ir par darbību, kas ir apliekama ar PVN, vai arī finanšu pakalpojumu, kurš pilnībā vai daļēji ir atbrīvots no nodokļa, ir jānosaka katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā darbības veidu.

(65) Ir iedomājams, ka faktoringa pakalpojums būtībā var būt daļēji kredīta veidā īstenota finansēšana un nebūt tik cieši saistīts ar parādu pārvaldes vai piedziņas pakalpojumu – kas attiecīgajā gadījumā ir saistīts ar faktoringu –, lai tie [pakalpojuma elementi] veidotu nedalāmu pakalpojumu. Tas it īpaši attiecas uz faktoringu rēķinu finansēšanas veidā. Faktoringa uzskatīšana par darbību, kas ir pilnībā apliekama ar PVN, novestu arī pie atšķirīga PVN režīma noteikšanas dažādām finansēšanas un kreditēšanas darbībām.

(66) *Korkein hallinto-oikeus* uzskata, ka dažādās dalībvalstīs netiek īstenota vienota PVN režīma noteikšana faktoringam. Acīmredzamas atšķirības nodokļa režīmā ir, piemēram, Somijā un Zviedrijā.

(67) Sabiedrība apstrīd *Keskusverolautakunta* nostāju *Korkein hallinto-oikeus* priekšā tiktāl, ciktāl *Keskusverolautakunta* uzskata, ka klienta uzņēmumam rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu vai citas maksas ir atlīdzība par finanšu pakalpojumu, kas attiecas uz kredīta piešķiršanu un ir atbrīvots no nodokļa. Sabiedrība uzskata, ka gan faktoringa rēķinu finansēšanas veidā, gan faktoringa parādu pārdošanas veidā ir parādu pārvalde un piedziņa, kas ir pilnībā apliekama ar PVN.

(68) Saskaņā ar PVN likuma 42. panta 1. punkta 2. apakšpunktu ar finanšu pakalpojumu, kas atbrīvots no nodokļa, saprot ne tikai kredītu piešķiršanu, bet arī cita veida finansējuma nodrošināšanu.

(69) PVN direktīvas noteikumā par atbrīvojumiem no nodokļa nav minēta cita veida finansējuma nodrošināšana. Ja direktīva būtu jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvojums neattiecas uz atlīdzībām, par kurām runa ir izskatāmajā lietā, iespējams, tādējādi minēto valsts tiesību aktu nebūtu iespējams interpretēt pilnīgi atbilstīgi direktīvai. Šādā gadījumā varētu būt nepieciešams arī pārbaudīt, vai attiecīgie direktīvas noteikumi ir tik skaidri un neierobežoti, ka pēc nodokļu maksātāja lūguma ir iespējams atzīt to tiešo iedarbību.

(70) Tā kā izskatāmās lietas izlemšanai ir nepieciešama PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta, 9. panta 1. punkta un 135. panta 1. punkta b) un d) apakšpunkta interpretācija, jāvēršas Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

(71) Lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu var ierobežot ar komisijas maksu par finansēšanu un maksu par pakalpojuma ieviešanu. Ja šajā ziņā ir gūta skaidrība par Savienības tiesību pareizu interpretāciju, *Korkein hallinto-oikeus*, pamatojoties uz šo interpretāciju, var izvērtēt apsvērumus par parējām atlīdzībām.

(72) *A Oy* un *Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö* tika uzklautas par Tiesai iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Prejudiciālie jautājumi

1. Ja faktoringa sabiedrība no klienta iegādājas tā rēķinos norādītus parādus ar apmaksas termiņu nākotnē tādā veidā, ka šo parādu saistību neizpildes risks no klienta pāriet šai sabiedrībai (faktorings parādu pārdošanas veidā):

a) Vai tāda komisijas maksa par finansēšanu, kura ir izteikta procentos un kuru sabiedrība iekļauj rēķinā par katru līguma piemērošanas jomā esošu parādu ir uzskatāma par pirkuma cenas korekcijas posteni saistībā ar parāda pirkumu vai arī par citu posteni, kas neietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā, vai

b) PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrība savam klientam, no tā saņemot 1. punkta a) apakšpunktā minēto komisijas maksu par finansēšanu, sniedz tādu pakalpojumu par atlīdzību, kas ietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā?

2. Vai faktoringa parādu pārdošanas veidā ietvaros klientam rēķinā iekļautā fiksētā maksa par pakalpojuma iekārtošanu, proti, faktoringa procedūras ieviešanu un uzsākšanu, ir uzskatāma par atlīdzību par tāda pakalpojuma pārdošanu klientam, kurš ietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā?

3. Ja 1. vai 2. punktā minētās atlīdzības, kas faktoringa parādu pārdošanas veidā ietvaros tiek iekļautas rēķinā kā atlīdzība, ir uzskatāmas par tāda pakalpojuma sniegšanu, kurš ietilpst PVN direktīvas piemērošanas jomā:

a) Vai PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunkts par kredītu piešķiršanu vai minētās direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts par darījumiem, kas skar maksājumus vai parādus, ir jāinterpretē tādējādi, ka klientam rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu vai maksa par pakalpojuma ieviešanu ir uzskatāma par atlīdzību par pakalpojuma pārdošanu, kas ir atbrīvota no nodokļa, vai

b) PVN direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir atlīdzība par parādu piedziņu, kas ir uzskatāma par tāda pakalpojuma sniegšanu, kuru apliek ar nodokli, vai arī ka tā ir atlīdzība par citu ar nodokli apliekamu pakalpojumu?

4. Ja faktoringa sabiedrība saviem klientiem, izsniedzot tiem kredītu, piešķir [šo] finansējumu tādējādi, ka klienta rēķinos norādītie debitoru parādi kalpo par garantiju sabiedrības piešķirtajam finansējumam (faktorings rēķinu finansēšanas veidā):

a) Vai PVN direktīvas 135. panta 1. punkta b) apakšpunkts par kredītu piešķiršanu vai minētās direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts par darījumiem, kas skar maksājumus vai parādus, ir jāinterpretē tādējādi, ka klientam par katru līguma piemērošanas jomā esošo parādu rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu un maksa par pakalpojuma ieviešanu, proti, par faktoringa līguma ieviešanu un izpildes uzsākšanu, vismaz daļēji ir uzskatāma par atlīdzību par tāda pakalpojuma pārdošanu, kurš ir atbrīvots no nodokļa, vai

b) Vai PVN direktīvas 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir atlīdzība par parādu piedziņu, kura ir uzskatāma par tāda pakalpojuma sniegšanu, ko apliek ar nodokli, vai arī ka tā ir atlīdzība par citu ar nodokli apliekamu pakalpojumu?

5. Vai gadījumā, ja faktoringa parādu pārdošanas veidā vai faktoringa rēķinu finansēšanas veidā ietvaros rēķinā iekļautā komisijas maksa par finansēšanu vai maksa par pakalpojuma ieviešanu, pamatojoties uz 3. un 4. punktu, pilnā apmērā ir uzskatāma par atlīdzību par pakalpojumu, ko apliek ar nodokli, uz direktīvas balstītā pakalpojuma aplikšana ar nodokli ir tik skaidra un neierobežota, ka pēc nodokļu maksātāja lūguma ir jāatzīst tās tiešā iedarbība, pat ja valsts likumā par pievienotās vērtības nodokli atbrīvojumā no nodokļa ietilpst ne tikai kredītu piešķiršana, bet arī cita veida finansējuma nodrošināšana?

Pēc Tiesas prejudiciālā nolēmuma saņemšanas par iepriekš minētajiem jautājumiem *Korkein hallinto-oikeus* sagatavos galīgo spriedumu lietā.

Korkein hallinto-oikeus:

[..]

DARBBA VERSIJA